

ע"פ 4851/17 - מחמוד ابو סרاري נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לעורורים פליליים
ע"פ 4851/17

לפני:

כבוד השופט י' עמיהת
כבוד השופט מ' מוזע
כבוד השופט ג' קרא

המעורער:

מחמוד ابو סרاري

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

עורור על פסק דין של בית המשפט המוחזק תל אביב-
יפו בתפ"ח 021030-09-15 שנית ביום 03.05.2017
על ידי כבוד השופטים ש' דותן, מ' לוי ו' לוי

תאריך הישיבה:

י"ג באדר התשע"ח (28.02.2018)

בשם המערער:
בשם המשיבה:
עו"ד ישראל קלין
עו"ד קרן רוט

פסק דין

1. המערער הורשע, על פי הودאותו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של חבלה בכונה מחייבת והחזקת סיכון שלא כדין – עבירות לפי סעיפים 329(א)(1) ו-186(א) לחוק העונשין.

על פי כתוב האישום המתוקן, ذكر המערער בסיכון את המתלוון מספר דקירות, אשר גרמו, בין היתר, לניקוב ריאתו של המתלוון, שהוביל לבית החולים כשהוא מורדם ומונשם, שם עבר ניתוח חירום להצלת חייו.

בגין כך הושת על המערער עונש מאסר של 6 שנים ו-11 חודשים מיום מעצרו על פי הסדר טיעון "סגור".

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

נצין, כי למערער עבר פלילי מכבד וב吃过 כבר ריצה עונש מאסר של 9 שנים ו-4 חודשים בגין עבירות הריגה, וכן הורשע וריצה עונשי מאסר בגין עבירות של גנבה וגנבה מרכבת.

2. המערער ביקש לחזור בו מהודאותו על פי סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "החסד" פ'), אך בקשת זו נדחתה על ידי בית משפט קמא, ועל כך נסב הערעור שבפנינו.

נצין כי אין חולק כי המערער ذكر את המתلون, אלא שلطענותו, הדבר נעשה במסגרת הגנה עצמית, ומכאן בקשתו לחזור בו מהודאותו.

3. נאמר בקצרה, כי לא מצאנו כל עילה מבוררת ו"ニמקים מיוחדים שיירשו" כאמור בסעיף 153 לחסד"פ, המצדיקים להתר למערער לחזור בו מהערעור.

מככלול הנسبות לא מתעורר חשש של ממש שהמערער הודה באשמה בנגדו לרצונו החופשי, או מבלתי הבין את משמעותו הودיתו, מה עוד שנוכח עבבו הפלילי הוא בקי ורגיל ברגע דא (لسקירת הפסיכה בנושא חזרה מהודיה ראו, לדוגמה, ע"פ 1958/98 גנס שניידר (ניסיונו) נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (10.6.2013))

בלתי להידרש לחומר הריאות (המשיבה טענה כי בנוסך למתلون יש ארבעה עדין ראייה), ברו כי הודאותו של המערער לא נעשתה בחופזה אלא לאחר שיקול דעת ובמלצת באי כוחו הקודמים. כפי שעולה מכתבם של באי כוחו דاز של המערער, למערער היה אמנים קושי לייחס לעצמו כוונה פלילית, אך למיטב הבנתם עם ביטול ההודיה אם יורשע, הוא צפוי להרשותה בעבירה חמורה הרבה יותר ולוונש משמעותית מהעונש שנגזר עליו.

4. בעניינו של המערער התנהלו שתי ישיבות גישור, ובישיבה الأخيرة הגיעו הצדדים למתחווה של הסדר הטיעון והעונש המוסכם. בין ישיבה זו ועד להודאותו של המערער בפני בית המשפט החלפו בשלושה שבועות, במהלךם יכול היה המערער להימלך בדעתו.

עד להודאותו של המערער כי הוא מבקש לחזור בו מהודאותו חלפה כחצי שנה, והטענה כי משך אותה תקופה ביקש למצוא עורכי דין אחרים, אין בה כדי להסביר את השינוי. לא לモותר לציין כי במהלך אותה תקופה נוהלו מגעים לסתולחה עם המתلون (אשר ככל הנראה לא צלחה), מגעים שלגביהם אין לתביעת ידיעה, אך כפי שנמסר לנו, המתلون אינו שיש כוון להעיד.

5. הנסיבות כל האמור לעיל, מעידה על כך שהבקשה לחזור מההודאה אינה משקפת רצון כן ואmittiy של המערער להוכיח את חפותו, אלא מדובר בצעד טקטי שנועד להשיג רוח דין-משפט. מכל מקום, אין לנו אלא לחזור על מסקנתנו לפיה ההודאה ניתנה על ידי המערער מרצון חופשי ובהבנה מלאה.

סוף דבר, שהערעור נדחה.

ניתן היום, י"ג באדר התשע"ח (28.2.2018).

שפט

שפט

שפט

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il